

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр.Перник, 30 юли 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на двадесет и първи юли две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря А.М. и в присъствието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 102 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 358 от 08 юни 2010 г., постановено по н.а.х.д. № 182/2010 г. трети наказателен състав на Пернишкия районен съд е отменил Наказателно постановление № 0225/21.12.2009 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на „*****" ЕООД - ЕИК: *****, с адрес на управление гр.Перник, *****, представлявано от управителя В.Г.М., на основание чл.331,ал.6 от Закона за електронните съобщения е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

Недоволен от така постановеното решение Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията чрез процесуалния си представител юрисконсулт Веселин Ковачев е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд.В жалбата се поддържа, че обжалваното решение е необосновано и постановено в противоречие с материалния закон.Поддържа се, че необосновано районният съд е приел връчването на съобщението за решението на КРС и исканата от ответника информация за нередовно.

Ответната страна чрез процесуалния си представител изразява становище да се остави жалбата без уважение и да се потвърди решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява, че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63,ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, изброени в чл.348,ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост" не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Решението на районния съд - Перник е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 0225/21.12.2009 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

Съгласно чл 312, ал.1 от Закона за електронните съобщения за осъществяване на контрола върху електронните съобщения председателят на комисията оправомощава със заповед служители от администрацията, а според разпоредбата на чл. 313, ал. 1, т.1 от същия закон в изпълнение на своите функции оправомощените по чл. 312 ,ал.1 служители на комисията имат право да извършват проверки и да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания при констатиране на нарушения.Следователно цялата административно-наказателна процедура се основава на реда, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания.В този смисъл е и изричният текст на чл.337,ал.3 от Закона за електронните съобщения- „Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН".Предвиденият в този закон ред е строго формален и неговите специфични изисквания трябва да бъдат спазвани във

всички стадии на осъществяване на административно-наказателната отговорност. Законосъобразно въззивната инстанция е приела, че при издаването на оспореното наказателно постановление тези изисквания са нарушени. Ответното дружество е санкционирано заради непредоставянето в срок на изискана от Комисията за регулиране на съобщенията информация. В чл.3 от Решение № 260 от 26.03.2009 г. е записано, че исканата информация следва да се предостави в 15-дневен срок от получаване на това решение. Основният извод на районния съд в тази насока е, че в производството не е установено валидно връчване на ответното дружество на решение № 260/26.03.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с което се изисква предоставянето на тази информация. Този извод на съда се подкрепя от събраните по делото доказателства. Графологическата експертиза е категорична, че подписът за получател върху обратната разписка не е на управителя на дружеството В.М.. По делото няма данни лицето, подписало се за получател на писмото, да е упълномощено от управителя на дружеството. Правилно въззивната инстанция е приела, че след като няма надлежно уведомяване за искането за предоставяне на информация, не може да има и нарушение за непредоставянето на тази информация в срок.

Доводите на жалбоподателя, че е налице надлежно съобщаване щом административният акт е бил изпратен и получен на адреса на юридическото лице, е неоснователен. Следва да се има предвид, че посоченият адрес за контакти не съвпада с адреса на управление на юридическото лице. Процедурата по извършването на този род пощенски услуги се регулира със Закона за пощенските услуги и Наредба № 4 за пощенските услуги. Съгласно чл.34, ал.1, т.4. от Закона за пощенските услуги "препоръката" е допълнителна услуга към универсалните пощенски услуги, а по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на същия закон "препоръка" е пощенска услуга, представляваща договорено осигуряване срещу рискове от загубване, кражба и повреда, за което на подателя се издава документ за приемане на пощенската пратка, и по негово искане - и известие за доставянето ѝ на получателя". Съгласно чл.57 от Наредба № 4 за пощенските услуги, препоръчаните пратки се доставят на получателя на посочения адрес или в п. т. т. станция срещу подпис в служебната разносна книга, а при липса на такава възможност получателят се уведомява с известие за явяване в п. т. т. станция. Според чл.64, ал.1 от тази наредба при доставяне на пощенските пратки с известие за доставяне получателят подписва и известието, попълва датата на получаването и го предава на пощенския служител. Отчитането на връченото известие за доставяне се извършва в книга обр. 242. Този подзаконов нормативен акт е приложим на основание § 1 от ЗПУ (ДВ, бр. 88/2005 г.) и § 99 от ПЗР на ЗИДЗГГУ. Следователно за да има надлежно връчване на препоръчаната

пратка е необходимо получателят да положи лично подписа си върху известието за доставяне.

От друга страна по делото е установено, че подписът на обратната разписка не е положен от управителя на дружеството или упълномощено от него лице. При тези данни очевидно няма доказателства решение №260/26.03.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията с което се изисква предоставянето в срок на определена информация да е надлежно връчено на управителя на търговското дружество. Не може да се санкционира непредоставянето в срок на определена информация, когато искането за такава информация не е стигнало по надлежния ред до задълженото да я предостави лице.

При съставянето на АУАН са допуснати и други съществени процесуални нарушения. Съгласно нормата на чл.40,ал.1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя, а според ал.2 на същия законов текст този акт може да бъде съставен в отсъствието на нарушителя само когато последният е известен, но не може да се намери, или след покана не се яви за съставяне на акта. АУАН е съставен в отсъствието на управителя на търговското дружество но по делото няма данни той да е бил търсен и да не е намерен или да е бил поканен. Само посещението на комисията в офиса на фирмата пред сезона на отпуските по средата на лятото без да е посочен часът на посещението не е достатъчно да обоснове приложението на чл.40,ал.2 от ЗАНН. Нарушената процедура при съставянето на АУАН е още едно основание да бъде отменено оспореното наказателно постановление.

Неоснователно е оплакването на касатора, че въззивният съд служебно е следвало да изиска информация от „Български пощи“ ЕАД който е получил писмото. В тежест на наказващия орган е да докаже, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са спазени всички изисквания на закона. Освен това считано от 01.01.2007 г. изискването за отбелязване качеството на лицето, на което е извършена доставката на пощенската пратка, е отпаднало. Това изискване е съществувало до 31.12.2006 г. по силата на чл.36,ал.1,т.2 от Закона за пощенските услуги. От съществено значение по делото е само фактът, че подписът върху тази разписка не е на управителя на търговското дружество.

Изложеният в касационната жалба довод за нарушение на материалния закон също е неоснователен. Всъщност въззивният съд е отменил наказателното постановление поради нарушения на процесуалния закон, а не на материалния. Такива нарушения на материалния закон въобще не са обсъждани. Районният съд единствено е направил съпоставка между текстовете на чл.331,ал.1 и ал.6 от Закона за електронните съобщения, без това да е намерило конкретен израз в основанията за отмяна на наказателното постановление.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 358 от 08 юни 2010 г., постановено по н.а.х.д. № 182/2010 г. по описа на Пернишкия районен съд за 2010 год. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/